

Кръстевичъ — турски сждия въ Цариградъ.

Като се завърналъ отъ Самосъ, Гавриилъ станалъ пакъ секретаръ на княза Богориди. Подиръ деветъ години князь Богориди, следъ като направилъ много добрини на съотечественицитъ си, поболѣлъ се и умрѣлъ на 1-и августъ 1859 година. Тогава султанътъ назначилъ Кръстевича за сждия въ турското сждилище. До това време никой българинъ не е билъ назначаванъ за сждия. Кръстевичъ билъ одобренъ заради ума, работата и образованието му въ Парижъ. Това било голѣма честь за българския народъ. Да бжде християнинъ сждия, членъ въ най-върховното турско сждилище, а особено да бжде българинъ, това било цѣло чудо. Турцитъ взели да завиждатъ, но си казали: „Бива си го човѣка. Даровитъ е. Да бжде!“

Гавриилъ Кръстевичъ
турски сждия

Сега за Кръстевича настѣпва важна работа: той съставя нови турски закони, споредъ френскитъ, разглежда важни сждебни дѣла, преподава по френски науката за правото, пише въ българскитъ списания и вестници статии за българския народъ, защитава българитъ отъ турски и грѣцки насилия и неправди. Къмъ него се обръщатъ български търговци, еснафи, свещеници, владици, учители и писатели, всички търсятъ закрила и помощъ. Съ него се сдружилъ и работливия народенъ владика Иларионъ Макариополски.

Борецъ за свободна българска църква.

Изведнажъ българскиятъ народъ навлѣзълъ въ опасна борба. Неговитъ водачи, тримата владици: Ила-